ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതം

ഗ്രന്ഥകർത്താ

പ്രൊഫ. ജഗതി വേലായുധൻ നായർ

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതം

ഗ്രന്ഥകർത്താ

പ്രൊഫ. ജഗതി വേലായുധൻ നായർ

വ്യാഖ്യാനം

പ്രൊഫ. കുമ്പളത്തു ശാന്തകുമാരി അമ്മ

പ്രകാശനം

കുമ്പളത്തു വി. എസ്. നായർ, എം. എ

ഡോക്ടർ കമ്പളത്തു വി. പി. നായർ

SREE VIDYADHIRAJA SUPRABHATHAM

(Devotional Poem)

Author:
Prof: Jagathy Velayudhan Nair

Published by-
Kumpalathu V. S. Nair. M.A
Dr. Kumpalathu V. P. Nair
Kumpalathu, Choozhampala,
Mukkola P.O., Thiruvananthapuram-5

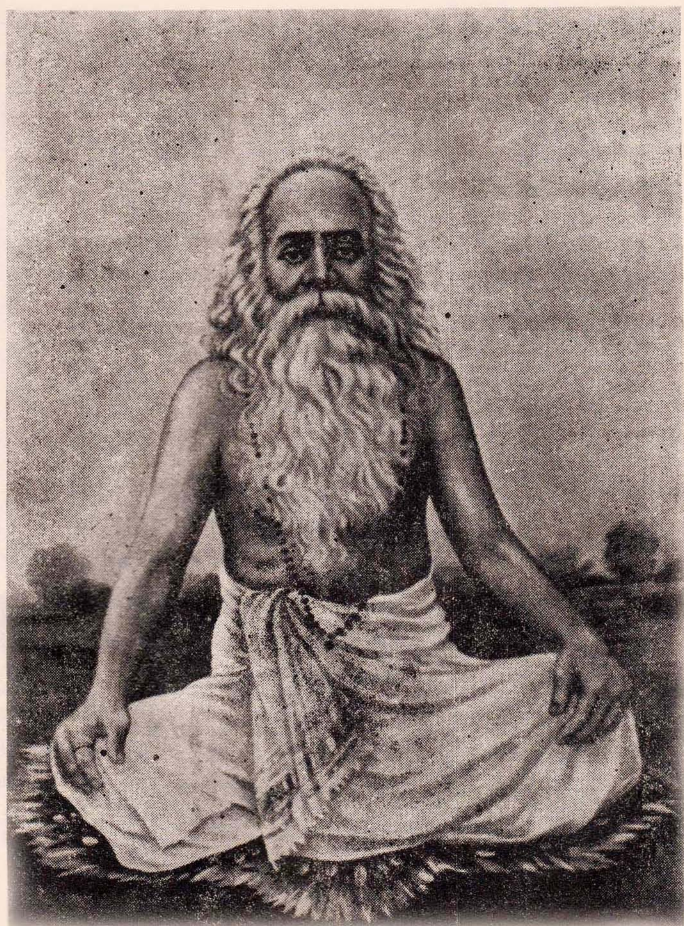
First Printed
September, 1995

Copies 1000

Price Rs. 10/-

Printed at Prompt Printers,
Aramada, Tvm-32

എന്നെ ഞാനാക്കിയ മാതാപിതാക്കൾ തൻ
ധന്യസ്മരണയ്ക്കു മുന്നിലത്യാദരം
ഇന്നിക്കവിതാമലർച്ചെണ്ടു ഭക്തിയോ-
ടന്യൂനമോദം സമർപ്പിച്ചിടുന്നു ഞാൻ

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതം

ശ്ലോകം 1

വിദ്യാവിഭൂതി, വിവിധ ശ്രുതിസാരശാസ്ത്ര
വിദ്യാദികൾക്കു വരമാം വിളഭൂമിയായി
വിദ്യോതമാന യശസാ പരിദീപ്തനായ
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം

വ്യാഖ്യാനം

ശ്ലോകം 1.

വിദ്യാവിഭൂതി=സർവ വിദ്യകളിലുമുള്ള ഐശ്വര്യം. 'ഐശ്വര്യ'മെന്നതിനു് 'ഈശ്വരസ്വഭാവം' എന്നാണു് ഇവിടെ അർത്ഥം. 'ഈശ് ഐശ്വര്യേ' എന്നു ധാതുപാഠം. ഈശിത്വം നേടിയവരിൽ വരൻ എന്നും ഈശ്വര ശബ്ദത്തിനു് അർത്ഥം പറയാം. എന്തിനേയും തന്നിലേയ്ക്കു് നിയന്ത്രിച്ചു നിറുത്താനുള്ള ശക്തിക്കാണു് ഈശിത്വം എന്നുപറയുന്നതു്. സർവ വിദ്യകളേയും തന്നിൽ നിയന്ത്രിച്ചുനിറുത്താനുള്ള കഴിവു് ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണു് 'വിദ്യാവിഭൂതി' എന്ന പ്രയോഗംകൊണ്ടു് കവി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. വിവിധശ്രുതിസാരം= പലതരത്തിലുള്ള വേദങ്ങൾ—ചതുർവേദങ്ങൾ.ശാസ്ത്രവിദ്യ=ശാസ്ത്രജ്ഞാനം. വിളഭൂമി = വിളനിലം. സർവവേദങ്ങളിലും, സർവശാസ്ത്രങ്ങളിലും അസാധാരണ വൈദുഷ്യമുള്ള ആളായിരുന്നു സ്വാമികൾ എന്നു സാരം. വിദ്യോതമാനയശസാ=പ്രകാശ

ശ്ലോ: 2

ചട്ടത്തെയമ്പുമൊരു ശിഷ്യനുദേശികാഗ്ര്യൻ
പട്ടം കൊടുത്ത പദമിങ്ങഭിധാനമായി
ചട്ടമ്പിയെന്നു ഭുവി വിശ്രുതനായി വാഴും
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

പൂർണ്ണമായ യശസ്സോടുകൂടി. പരിദീപ്തനായ=തിളങ്ങുന്നവനായ. സർവവിദ്യകളിലും സർവവേദങ്ങളിലും, സർവശാസ്ത്രങ്ങളിലും നിഷ്ണാതനും യശസ്വിയുമായ ശ്രീവിദ്യാധിരാജ ഭഗവാനു് സുപ്രഭാതം നേരുന്നു എന്നു ചുരുക്കം.

ശ്ലോ: 2. സ്വാമികൾക്കു് 'ചട്ടമ്പി' എന്നു പേരു കിട്ടിയതെങ്ങനെയെന്നു പറയുന്നു. ചട്ടം=വ്യവസ്ഥ അഥവാ നിയമം. അമ്പും=സ്നേഹിക്കുന്ന അഥവാ ആദരിക്കുന്ന. ദേശികാഗ്ര്യൻ=ഗുരുനാഥൻ. പേട്ടയിൽ രാമൻപിള്ള ആശാൻ എന്നു് ഇവിടെഅർത്ഥം. പട്ടം=സ്ഥാനം. അഭിധാനമായി=പേരായിത്തീർന്നു. ചട്ടമ്പി എന്ന പദത്തിനു് ചട്ടത്തെ അമ്പുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. അതായതു് ക്ലാസ്സിലെ മോണിട്ടർ. മോണിട്ടർ, ഇംഗ്ലീഷ് പദമാണു്. മോണിട്ടർ എന്നതിൻെറ മലയാളരൂപമാണു് ചട്ടമ്പി. ചട്ടംപിള്ള, ചട്ടമ്പിപ്പിള്ള എന്നും പറയും. പേട്ടയിൽ രാമൻപിള്ള ആശാൻെറ വിദ്യാലയത്തിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തു് ആശാൻ സ്വാമികളെ ക്ലാസ്സിലെ' ചട്ടമ്പി'യാക്കി. ആ സ്ഥാനപ്പേരു് പിന്നീടു്

ശ്ലോ; 3

മഞ്ജുത്വമാർന്ന പനിമാമലതൻ മകൾക്കു
നെഞ്ചത്തു തഞ്ചുമൊരു മഞ്ജുള ഭൂഷയായി
രഞ്ജിച്ച ഷൺമുഖസുരേശനു ദാസനായ
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം,

വ്യക്തി നാമമായി മാറി. അങ്ങനെ ചട്ടമ്പിയെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. **ഭുവി=ഭൂമിയിൽ, വിശ്രുതൻ=കീർത്തിമാൻ,**

ശ്ലോ: 3. മഞ്ജുത്വമാർന്ന=മനോഹരമായ. പനിമാമലതൻ മകൾക്കു്=ഹിമവൽപുത്രിയായ ശ്രീപാർവതിക്കു്. നെഞ്ചത്തുതഞ്ചുമൊരു=നെഞ്ചത്തിരിക്കുന്ന. മഞ്ജുള ഭൂഷയായി=മനോമോഹനമായ ആഭരണമായി. രഞ്ജിച്ച =ശോഭിച്ച. ഷൺമുഖസുരേശനു്=ദേവശ്രേഷ്ഠനായ ശ്രീ ഷൺമുഖനു്. ശ്രീ ബാലസുബ്രഹ്മണ്യനെ ശ്രീ പാർവതിയുടെ മാറത്തു പ്രകാശിച്ച മണിഭൂഷണമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഷൺമുഖദാസനാണല്ലോ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ.

ശ്ലോ: 4. ശ്രീ ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ ശിവാവതാരമാണെന്നു പറയുന്നു. തുംഗാനുഭാവൻ=മഹാനുഭാവൻ. അഗ**ജാരമണൻ**=അഗജയുടെ (ശ്രീപാർവതിയുടെ) രമണൻ **(ഭർത്താവു്)**-ശ്രീപരമേശ്വരൻ. അഗജ=അഗത്തിനു് **(പർവതത്തിനു്)** ജനിച്ചവൾ-ശ്രീപാർവതി. ധരിത്രീ**രംഗാവനായ**=ധരിത്രീരംഗത്തിന്റെ (ഭൂമിയുടെ) അവ

ശ്ലോ: 4

തുംഗാനുഭാവനഗജാരമണന്നൻ, ധരിത്രീ-
രംഗാവനായ നിഗമം സകലാർഹമാക്കാൻ
നങ്കാഖ്യമാതൃ ജഠരാദവതാരമാർന്ന
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

നത്തിനു് (രക്ഷയ്ക്കു്)ആയിക്കൊണ്ടു്. നിഗമം= വേദം. സകലാർഹമാക്കാൻ= എല്ലാ ആളുകൾക്കും അർഹതയുള്ളതാക്കിത്തീർക്കാൻ. നങ്കാഖ്യമാതൃജഠരാദ്= നങ്ക അഥവാ നങ്ങമ്മപ്പിള്ള എന്ന മാതാവിന്റെ വയററിൽനിന്നും. അവതാരമാർന്ന= അവതരിച്ച. ലോകക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി വേദം സാർവജനീനമാക്കിത്തീർക്കാൻ ശ്രീ പരമേശ്വരൻ നങ്ങമ്മപ്പിള്ളയുടെ ഗർഭത്തിൽ അവതരിച്ചതാണു് ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ എന്നാണു് കവി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. നങ്ക അഥവാ നങ്ങമ്മപ്പിള്ളയെന്നതു് സ്വാമികളുടെ മാതാവിന്റെ പേരാണു്.

ശ്ലോ: 5. പങ്കത്തിൽ നിന്നു്=ചെളിയിൽ നിന്നും, അതിസുഗന്ധമിയന്നു പൊങ്ങും=അത്യന്തം സുഗന്ധത്തോടുകൂടി ഉയർന്നുവരുന്ന. പങ്കേരുഹപ്പടി= ചെന്താമരപ്പൂ എന്നപോലെ. സദ്യോവിമുക്തി=പെട്ടെന്നുള്ള മോക്ഷസിദ്ധി. ചെളിയിൽ കുരുത്ത ചെന്താമരപ്പൂവു് സുഗന്ധവാഹിയായി വിടർന്നുല്ലസിക്കുന്നതുപോലെ, ദാരിദ്രത്തിൽ ജനിച്ച സ്വാമികൾ സദ്യോ മുക്തിയുടെ പൂങ്കുലയായി പരിലസിച്ചു എന്നുസാരം. ക്രമ മുക്തിയെന്നും, സദ്യോ മുക്തിയെന്നും മുക്തി രണ്ടു തരത്തിലുണ്ടു്. യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, തപസ്സു് എന്നിവയിലൂടെ പല ജന്മങ്ങൾകൊണ്ടു്

ശ്ലോ: 5

പങ്കത്തിൽനിന്നതിസുഗന്ധമിയന്നുപൊങ്ങും
പങ്കേരുഹപ്പടി, ഒരിദ്രതയിങ്കൽ നിന്നും
സദ്യോവിമുക്തിയുടെ പൂങ്കുലയായ് വിടർന്ന
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

നേടുന്ന മുക്തിക്കാണു് ക്രമമുക്തിയെന്നു പറയുന്നതു്. ഒരു ജീവിതം കൊണ്ടുതന്നെ അനായാസമായി ജീവന്മുക്തനാകുന്ന അവസ്ഥ സദ്യോമുക്തിയും. സ്വാമികൾ നേടിയതു് സദ്യോമുക്തിയായിരുന്നല്ലോ. ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ സമാധിയെക്കുറിച്ചു് ശ്രീനാരായണഗുരു രചിച്ച അനുസ്മരണ ശ്ലോകദ്വയത്തിൽ 'ശുകവർത്മനാ' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ശ്ലോ: 6. വിസ്താരഫാലതലം=വിശാലമായ നെററിത്തടം. അതികാന്തവിശാലനേത്രം=മനോഹരവും വിടർന്നതുമായ കണ്ണുകൾ. വിദ്യോതകാബ്ജവദനം=പ്രകാശപൂർണ്ണവും താമരപ്പൂപോലുള്ളതുമായമുഖം. മഹനീയഗാത്രം=മഹത്വമാർന്ന ശരീരം. ഇത്യാദിയാൽ=ഇവകൊണ്ടു്, വിശാലമായ നെററിത്തടം, തീളക്കമാർന്നതും വിടർന്നതുമായ കണ്ണുകൾ, പ്രകാശപൂർണ്ണവും താമരപ്പൂപോലുള്ളതുമായ മുഖം എന്നിവയോടുകൂടിയ സ്വാമികളുടെ രൂപം കണ്ണുകൾക്കു പുണ്യപൂരമാണെന്നു താല്പര്യം.

ശ്ലോ: 6

വിസ്തീർണ്ണഫാല,മതികാന്ത വിശാലനേത്രം,
വിദ്യോതകാബ്ജവദനം, മഹനീയ ഗാത്രം,
ഇത്യാദിയാലിവനു കണ്ണിനു പുണ്യമായ
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ശ്ലോ: 7. കാഷായമില്ല=കാഷായ വസ്ത്രം അണിഞ്ഞിട്ടില്ല. കമണ്ഡലുവില്ല=ജലപാത്രവുമില്ല. കമണ്ഡലു=സന്യാസിമാരുടെ ജലപാത്രം. മററുവേഷാദിയാൽ പ്രകടമാം=മററുതരത്തിലുള്ള വേഷാദികാം കൊണ്ടു പ്രകടമാക്കപ്പെടുന്ന. യമിഭാവമില്ല=യമിയുടെ ഭാവവുമില്ല. യമി=ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ശീലിച്ചവൻ(സന്യാസി). ആർഷാദിയാണു്=ആർഷം, ദൈവം പൌരുഷം മുതലായവയാണു്. മുനിഭൂഷണം=മുനിമാർക്കു് ഭൂഷണമായിട്ടുള്ളതു്. എന്നുകാട്ടും=എന്നു കാണിച്ചുതരുന്ന. ആർഷം, ദൈവം, പൌരുഷംഎന്നു് തത്വജ്ഞാനം മൂന്നുതരത്തിലുണ്ടു്. 'തത്വജ്ഞാനം ത്രിവിധം ഭേദാദ്വൈവാർഷ പൌരുഷതഃസ്യ' എന്നു് അദ്വൈതാമൃത മഞ്ജരി. ദേവന്മാരുടെ അനുഗ്രഹം മൂലം ലഭിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനമാണു് ദൈവം. ഗുരുനാഥൻമാരിൽ നിന്നും, ശാസ്ത്രാഭ്യസനത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനം പൌരുഷം. യോഗീശ്വരൻമാരുടെ സമാധിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിയുടെ ചൈതന്യവിശേഷത്താൽ സിദ്ധിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനം ആർഷവും. ഇതിനു് പ്രാതിഭം എന്നും പേരുണ്ടു്. പ്രാതിഭജ്ഞാനം സർവജ്ഞതയ്ക്കു് കാരണമാകും. 'പ്രതിഭദ്വാ സർവം' എന്നു് പതഞ്ജലി എടുത്തു പറയുന്നതു്

ശ്ലോ; 7

കാഷായമില്ലിഹ, കമണ്ഡലുവില്ല, മററു-
വേഷാദിയാൽ പ്രകടമാം യമിഭാവമില്ല.
ആർഷാദിയാണു മുനിഭൂഷണമെന്നു കാട്ടും
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

അതുകൊണ്ടാണു്. മിയ്ക്കസന്യാസിമാർക്കും പൗരുഷ ജ്ഞാനമാണുണ്ടാവുക. ചട്ടമ്പിസ്വാമികഠംക്കുണ്ടായിരുന്നതു് ആർഷജ്ഞാനമാണു്. തന്മൂലമാണു് അദ്ദേഹം സർവജ്ഞനായിത്തീർന്നതും. 'സർവജ്ഞ:' എന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഓർക്കുക. കായത്തിൽ കാഷായവും, കയ്യിൽ കമണ്ഡലുവുമായി യമിഭാവത്തിൽ നടക്കുന്നതല്ല സന്യാസമെന്നും ആർഷാദികളായ തത്വജ്ഞാനലബ്ധിയാണു് സന്യാസിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതെന്നും സ്വാമികഠം തെളിയിച്ചു. ബാഹ്യമായ സന്യാസ വേഷമല്ല, ആന്തരമായ തത്വജ്ഞാനമായിരുന്നു സ്വാമികളുടെ സന്യാസിത്വത്തിൻെറ അടിത്തറയെന്നു സാരം.

ശ്ലോ: 8. നങ്ങമ്മയെന്ന നറുകല്പക വല്ലി= നങ്ങമ്മപിളളയാകുന്ന കല്പലത. തുംഗാഭിരാമതയെഴും= അതിമനോഹരമായ. സുരപുഷ്പം= കല്പവൃക്ഷപ്പൂവു്. അദ്വൈതതത്വവരഗന്ധം= അദ്വൈതതത്വത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠമായ സൗരഭ്യം. മാതാവായ നങ്ങമ്മപ്പിളളയെ കല്പലതയായും, സ്വാമികളെ ആ ലതയിൽ പൂത്ത സുരപുഷ്പമായും രൂപണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്വാമികളാകുന്ന ഈ സുരപുഷ്പം അദ്വൈതതത്വ സൗരഭ്യം പരത്തുന്നു.

ശ്ലോ: 8

നങ്ങമ്മയെന്ന നറുകല്പക വല്ലിപൂത്ത
തുംഗാഭിരാമതയെഴും സുരപുഷ്പമായി
അദ്വൈതതത്വ വരഗന്ധമഹോ! പരത്തും
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ശ്ലോ: 9. പ്രാചീന കേരളചരിത്ര പയപ്പയോധിപ്പൂരത്തിനെ= പ്രാചീന കേരളത്തിൻെറ ചരിത്രമാകുന്ന പാൽക്കടലിൻെറ കയത്തെ. പയപ്പയോധി= പാൽക്കടൽ പൂരം= കയം. പ്രതിഭ= ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം. സ്വാദുററ= സ്വാദേറിയ. പൂർവചരിതാമൃതം= പൂർവചരിത്രമാകുന്ന അമൃതു്. ഉദ്ധരിച്ച= ഉയർത്തിയെടുത്ത. പാൽക്കടൽ മഥനം ചെയ്തപ്പോഠം സ്വാദേറിയ അമൃതു് ഉയർന്നു വന്നു. അതുപോലെ സ്വാമികഠം കേരള ചരിത്രമാകുന്ന പാലാഴി കടഞ്ഞു് പൂർവചരിത്രമാകുന്ന അമൃതു് ഉയർത്തിയെടുത്തു എന്നു താത്പര്യം. സ്വാമി തിരുവടികഠം എഴുതിയ 'പ്രാചീന മലയാളം' എന്ന ഗ്രന്ഥമാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിയ്ക്കപ്പെടുന്നതു്.

ശ്ലോ: 10. വേദാധികാരം= വേദം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം. ജാതിത്വമില്ല= ജാതിഭേദമില്ല. നരനാരിവിഭേദമില്ല= ആണെന്നോ പെണ്ണെന്നോ ഉള്ള ഭേദമില്ല. വേദാധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രമാണല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതു് അവരുടെ കുത്തകയല്ലെന്നും ആർക്കും വേദം പഠിക്കാമെന്നും അതിൽ സ്ത്രീ പുരുഷ ഭേദംപോലും നോക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും

ശ്ലോ: 9

പ്രാചീന കേരളചരിത്ര പയപ്പയോധി-
പ്പുരത്തിനെ പ്രതിഭകൊണ്ടു മഥിച്ചു പാരം
സ്വാദുററപൂർവചരിതാമൃതമുദ്ധരിച്ച
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ശ്ലോ: 10

വേദാധികാരമൊരു കുത്തകയല്ലതിങ്കൽ
ജാതിത്വമില്ല, നരനാരിവിഭേദമില്ല
ഈ തത്വമാദ്യമുലകത്തിനു കാഴ്ചവച്ച
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം

ഉള്ള ആശയം സ്വാമികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു എന്നു സാരം. നസ്ത്രീ ശൂദ്രൗ വേദമധീയാതാം' എന്നും മററുമുള്ള പ്രമാണങ്ങളെ സ്വാമികൾ നിഷേധിച്ച കാര്യമാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. സ്വാമികൾ രചിച്ച വേദാധികാരനിരൂപണം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നു. വേദം ആർക്കും പഠിക്കാമെന്ന തത്വം ആദ്യം പ്രചരിപ്പിച്ചതും സ്വാമികളാണ്.

ശ്ലോ: 11. നേരായ മർത്യഗുണം=മനുഷ്യരുടെ ശരിയായ ഗുണം. സർവജീവകാരുണ്യം=സർവജീവനോടും അതായത് സർവ ജീവികളോടുമുള്ള ദയാവായ്പ്. സർവ ജീവികളോടും കാരുണ്യമുണ്ടായിരി

ശ്ലോ: 11

നേരായ മർത്യ ഗുണമെന്നതു സർവജീവ-
കാരുണ്യമെന്നു തെളിയിച്ച മഹാനുഭാവൻ
ആരാജദാസമൊരു പോലലിവോടു കണ്ട-
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ശ്ലോ: 12

അദ്വൈതചിന്തയുടെ പദ്ധതി ബദ്ധമോദം
ശുദ്ധീകരിച്ചു സുജനാഗമനാർഹമാക്കി
ശുദ്ധാദിഭാഷയുടെ ജാതകവും കുറിച്ച
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ക്കുകയെന്നതാണു് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യഗുണമെന്നർത്ഥം. മഹാനുഭാവൻ=മഹാത്മാവു്. ആരാജദാസം=രാജാവുമുതൽ ദാസൻവരെ. സ്വാമികളുടെ ജീവകാരുണ്യ നിരൂപണമെന്നഗ്രന്ഥം ഇവിടെ സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശ്ലോ: 12. അദ്വൈതചിന്തയുടെ പദ്ധതി=അദ്വൈതചിന്തയുടെ മാർഗ്ഗം, അദ്വൈതചിന്ത=പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവും ഒന്നാണെന്നുള്ള ചിന്ത. പദ്ധതി=മാർഗ്ഗം. ബദ്ധമോദം=സന്തോഷത്തോടുകൂടി. അദ്വൈതപദ്ധതി ശുദ്ധവും സുഗമവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സന്തോഷമുണ്ടാകാമല്ലോ. സുജനാഗമനാർഹം=സുജനങ്ങൾക്കു് ഗമിക്കത്തക്കതു്. ശുദ്ധാദിഭാഷ=ശുദ്ധമായ ആദിഭാഷ. ആദിഭാഷ തമിഴായിരുന്നുവെന്നാണു് സ്വാമികളുടെ അഭി

ശ്ലോ: 13

വേദാന്ത ദാന്തവനകേസരി, തത്വചിന്താ-
ഭേദാരവിന്ദഗതരാജിത രാജഹംസം,
ആദേയസർവ്വമത സാരദ പാരിജാതം,
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

പ്രായം. ജാതകം കുറിച്ച=(ആദിഭാഷയുടെ) ഉല്പത്തി മുതലായവയെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയ. ലോകത്തു് ആദ്യമുണ്ടായ ഭാഷ തമിഴാണെന്നും, മററുഭാഷകളെല്ലാം അതിന്റെ അപഭ്രംശരൂപങ്ങളാണെന്നും ആദിഭാഷയെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്വാമികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 'ജാതകംകുറിച്ച' എന്ന പ്രയോഗംകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യമാണു് കവി അർത്ഥമാക്കുന്നതു്. അദ്വൈതചിന്ത സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു് സുഗമമാക്കിത്തീർക്കാൻ സ്വാമികൾ 'അദ്വൈതചിന്താ പദ്ധതി' എന്ന ഗ്രന്ഥമെഴുതി. ആദിഭാഷ തമിഴാണെന്നു് തെളിയിക്കാൻ 'ആദിഭാഷ' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. ഇവയിലാദ്യത്തേതു് വേദാന്തഗ്രന്ഥവും രണ്ടാമത്തേതു് ഭാഷാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥവുമാണു്. ആദിഭാഷ തമിഴിലാണു് രചിച്ചതു്. ആ രണ്ടു ഗ്രന്ഥവും ഇവിടെ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.

ശ്ലോ; 13. വേദാന്തദാന്തവനകേസരി=വേദാന്തമാകുന്ന ദാന്തവനത്തിലെ കേസരി. ദാന്ത=ഇണങ്ങിയ. കേസരി=സിംഹം. വേദാന്തമാകുന്ന ഇണങ്ങിയ വനത്തിലെ സിംഹമെന്നർത്ഥം. സിംഹം വനരാജനാണു്. സ്വാമികൾ വേദാന്തവനത്തിനു രാജനാണെന്നു ധ്വനി

ശ്ലോ: 14

ചിത്താദികരംക്കുമറിയാനരുതാത്തതാകും
ചിത്തായ നിത്യവിയദുജ്ജ്വലഫാലഭൂവിൽ
പ്രത്യക്ഷമാം ദ്യുമണിതൻ മണിബിംബമായ
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

പ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദാന്തം അവിടുത്തെയ്ക്കു് ഇണങ്ങിയ വിഷയവുമാണല്ലോ. വേദാന്തത്തെ വനമായി രൂപണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തത്വചിന്താഭേദാരവിന്ദഗതരാജിതരാജഹംസം = തത്വചിന്താഭേദങ്ങളാകുന്ന അരവിന്ദങ്ങളിൽ (താമരപ്പൂക്കളിൽ) ഗതനായിരുന്ന (ഗമിച്ചിരുന്ന) രാജഹംസം. ഹംസം താമരപ്പൂക്കളിൽഗമിച്ചു് അതിൻെറ സാരസർവസ്വമായ മധു നുകർന്നുല്ലസിക്കുന്നു. അതുപോലെ തത്വചിന്താഭേദങ്ങളാകുന്ന താമരപ്പൂക്കളിൽ ഗമിച്ചു് സ്വാമികരം അവയുടെ സാരം ഗ്രഹിച്ചു രസിച്ചു എന്നർത്ഥം. സാംഖ്യം, ബൗദ്ധം, വൈശേഷികം, വേദാന്തം എന്നീ ഹിന്ദുമത തത്വചിന്തകളിലും, ക്രിസ്തുമതം മുഹമ്മദുമതം തുടങ്ങിയ ഇതര മതതത്വശാസ്ത്രങ്ങളിലും നിഷ്ണാതനായിരുന്നല്ലോ സ്വാമികരം. ആദേയസർവമതസാരദ പാരിജാതം=ആദേയമായ (സ്വീകരിക്കപ്പെടത്തക്കതായ) സർവമതങ്ങളുടേയും, സാരാംശങ്ങളെ ദാനം ചെയ്യുന്ന പാരിജാതം (കല്പവൃക്ഷം). കല്പവൃക്ഷത്തോടു് എന്തു ചോദിച്ചാലും ഉടനെ ലഭിക്കും. അതുപോലെ ഏതു മതത്തിൻെറ സാരാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാലും സ്വാമികളിൽനിന്നും

ശ്ലോ: 15

ദീനാനുകമ്പി, കുരുണാവരുണാധിവാസം,
ഭൂനാത്മശാന്തി, പദസേവക പാരിജാതം,
നാനാവിപക്ഷഘനമണ്ഡല ചണ്ഡവാതം,
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ഉടനെ ഉത്തരം കിട്ടുമെന്നു ധ്വനി. ക്രിസ്തുമതസാരാദികളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ സ്മരിക്കാം.

ശ്ലോകം: 14. ചിത്താദികരംക്കും = മനസ്സു്, വാക്കു്, പ്രവൃത്തി എന്നിത്യാദികരംക്കുപോലും, അറിവാൻ കഴിയാത്തതാകും = അറിയാൻ കഴിയാത്തതായ. മനസ്സുകൊണ്ടോ, വാക്കുകൊണ്ടോ, പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ, അറിയാൻ കഴിയാത്തതായ. ചിത്തായ നിത്യവിയദുജ്ജ്വല ഫാലഭൂവിൽ = ചിത്താകുന്ന (ജ്ഞാനമാകുന്ന) നിത്യവിയത്തിന്റെ (നിത്യാകാശത്തിന്റെ) ഉജ്ജ്വലമായ (ജ്വലിക്കുന്ന) ഫാലഭൂവിൽ (നെററിത്തടത്തിൽ) -ജ്ഞാനാകാശത്തിൽ. പ്രത്യക്ഷമാം = പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണുന്ന. ദ്യുമണിതൻ മണിബിംബം = സൂര്യബിംബം. ദ്യുമണി = സൂര്യൻ. മണിബിംബം = മനോഹരമായ ബിംബം. ചിന്തകൊണ്ടോ വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തി കൊണ്ടോ പൂർണ്ണമായി അറിയാൻ കഴിയാത്ത ജ്ഞാനമാകുന്ന ആകാശദേശത്തു് പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണുന്ന സൂര്യബിംബമാണു് സ്വാമികരം എന്നുസാരം. സൂര്യൻ എന്ന പരാമർശംകൊണ്ടു് സ്വാമി തിരുവടികളുടെ പാണ്ഡിത്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശ്ലോ: 16

പേരേറിടുന്ന ഗുരുവായൂരറിയുന്ന ശ്രീമ-
ന്നാരായണന്നുമിഹസദ്ഗുരുദേവനായി
പാരത്രൃമാർഗ്ഗമതു പാരിനുകാട്ടിടുന്ന
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

ശ്ലോ: 15. ദീനാനുകമ്പി=ദീനൻമാരോടു് അനുകമ്പയുള്ളവൻ. അനുകമ്പ=സഹാനുഭൂതി അഥവാ കൃപ. അനുകമ്പി=കൃപയുള്ളവൻ. കരുണാവരുണാധിവാസം=കരുണക്കടൽ. വരുണാധിവാസം= കടൽ. ദൂനാത്മശാന്തി=ദുഃഖിതർക്കു് ആത്മശാന്തി നൽകുന്നവൻ. പദസേവക പാരിജാതം=പാദസേവ ചെയ്യുന്നവർക്കു് കല്പവൃക്ഷം. നാനാവിപക്ഷഘനമണ്ഡലചണ്ഡവാതം=നാനാതരത്തിലുള്ള വിപക്ഷജനങ്ങളാകുന്ന (എതിരാളികളാകുന്ന) ഘനമണ്ഡലത്തിനു് (മേഘസമൂഹത്തിനു്) ചണ്ഡവാതം (കൊടുങ്കാററു്) കൊടുങ്കാറെറന്നപോലെ എതിരാളികളെ തുരത്തുന്നവനെന്നർത്ഥം.

ശ്ലോ: 16. പേരേറിടുന്ന=പ്രസിദ്ധനായ. ഗുരുവായൂരറിയുന്ന ശ്രീമന്നാരായണന്നും=ശ്രീ നാരായണഗുരുവിനുപോലും. സദ്ഗുരുദേവനായി=ബ്രഹ്മവിദ്യാഗുരുവായി. സദ്ഗുരു എന്നാൽ സദ്രൂപത്തിലിരിക്കുന്ന ഗുരു എന്നർത്ഥം. 'ബ്രഹ്മവിദ് ബ്രഹ്മൈവ ഭവതി' എന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ചു് ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ബ്രഹ്മം തന്നെയാണു്. അങ്ങനെ ബ്രഹ്മരൂപത്തിൽ അഥവാ സദ്രൂപത്തിലിരിക്കുന്ന ഗുരുവാണു് സദ്ഗുരു. ശ്രീ നാരായണഗുരുതന്നെ,

ശ്ലോ: 17

മാനാഗ്ര്യചോദക, വിമോദക, മോക്ഷദാദി
നാനാതരം ഗുരുപരമ്പരയിങ്കലെന്നും
മാനിച്ചിടും മഹിതമോക്ഷദനായ്‌ വിളങ്ങും
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ തന്റെ സദ്‌ഗുരുവാണെന്നു്‌ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്‌. ഇത്തരം സദ്‌ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്നും പ്രസരിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിക്കു്‌ ശിഷ്യന്റെ മായാമോഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടു്‌. മായാമോഹങ്ങളകററി ശ്രീ നാരായണഗുരുവിനു്‌ മോക്ഷോപദേശം നൽകിയ സദ്‌ഗുരുവാണല്ലോ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ. ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ ചില ജീവചരിത്രകാരൻമാർ ഈ പരമസത്യത്തെ അന്യഥാകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്‌. അതു ശരിയല്ല. പാരത്ര്യമാർഗ്ഗം=പരലോകത്തുലഭിക്കുന്ന ഭാഗ്യത്തിനുള്ളവഴി. പാരിനു്‌=ലോകത്തിനു്‌. പരലോക ഭാഗ്യം കിട്ടാനുള്ള വഴികളാണല്ലോ സ്വാമികൾ ലോകത്തിനുനൽകിയതു്‌.

ശ്ലോ. 17, മാനാഗ്ര്യൻമാരായ (ബഹുമാനമുള്ളവരിൽ അഗ്രേസരൻമാരായ- അത്യന്തം ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടവരായ). ചോദകൻ, വിമോദകൻ (മോദകൻ) മോക്ഷദൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സന്യാസഗുരുക്കൻമാരിൽ ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ മോക്ഷദനായി വിളങ്ങുന്നു എന്നർത്ഥം. ചോദകൻ, മോദകൻ, മോക്ഷദൻ എന്നു്‌ സന്യാസഗുരുക്കൻമാർ മൂന്നുതരത്തിലുണ്ടു്‌.

ശ്ലോ: 18

വന്ദിച്ചണഞ്ഞമുനിനായകനാം വിവേകാ-
നന്ദന്നു സംശയ നിവൃത്തിവരുത്തുവാനായ്
ചിൻമുദ്രകാട്ടി വഴിപോൽ വിശദീകരിച്ച
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

അദ്ധ്യാത്മ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് ശിഷ്യനെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുവാണു് ചോദകൻ. ബ്രഹ്മതത്വം ഉപദേശിച്ചു് അദ്ധ്യാത്മ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് ശിഷ്യനു് സന്തോഷം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഗുരു മോദകൻ. മന്ത്രോപദേശം കൊണ്ടു് ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി മായാബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും ശിഷ്യനെ മുക്തനാക്കുന്ന ഗുരു മോക്ഷദനും. ശ്രീ ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ മോക്ഷദനായ ഗുരുവാണു്. ശ്രീ നാരായണ ഗുരു, ശ്രീനീലകണ്ഠ തീർത്ഥപാദർ, തീർത്ഥപാദ സ്വാമികൾ എന്നിവർക്കു് മോക്ഷോപദേശം നൽകി ഭവബന്ധവിച്ഛിത്തി വരുത്തിയതു് സ്വാമി തിരുവടികളാണല്ലോ.

ശ്ലോ 18. ചിൻമുദ്ര പിടിക്കുമ്പോൾ അതു് ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനു് എങ്ങനെ പ്രയോജകീഭവിക്കുന്നു എന്നൊരു സംശയം ശ്രീ വിവേകാനന്ദ സ്വാമികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ടതിൽക്കണ്ട സർവസന്യാസി ശ്രേഷ്ഠൻമാരോടും അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു്. തൃപ്തികരമായ സമാധാനം ആരിൽനിന്നും കിട്ടിയില്ല. വിവേകാനന്ദൻ കേരളത്തിൽ വന്നു് എറണാകുളത്തു് ചന്തുലാലിന്റെ

ശ്ലോ: 19

ഇഷ്ടർക്കു കർമ്മഫല ദുഷ്കൃതിനീതികാട്ടാൻ
പട്ടിക്കുസദ്യ പരിചോടു നടത്തിനന്നായ്
വ്യഷ്ടിക്കു കർമ്മഗുണ തത്ത്വമുദാഹരിച്ച
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

കൊച്ചിയിലെ ഏ. എസ്. പി.) വീട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന കാലത്തു് ശ്രീ ചട്ടമ്പി സ്വാമികളുമായി പരിചയിക്കാനിടയായി. ചിൻമുദ്രയെപ്പററിയുള്ള ചോദ്യം അപ്പൊഴും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. സ്വാമികൾ, അന്നു വരെ പ്രകാശിതമായിട്ടില്ലാത്ത ഏതോ ഉപനിഷത്തിൽ നിന്നും ചില ശ്ലോകങ്ങളുദ്ധരിച്ചു് വ്യാഖ്യാനിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അതിൻെറ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിവേകാനന്ദനെക്കൊണ്ടു് ചിന്മുദ്ര പിടിപ്പിച്ചു. അപ്പൊഴാണു് അതിൻെറ അനുഭൂതി വിവേകാനന്ദനു ബോദ്ധ്യമായതും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംശയങ്ങൾ മാറിയതും. ഈ സംഭവം നടക്കുന്നതു് 1892-ൽ ആണു്. അതായതു് ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ സമാധിയ്ക്കു് 32-കൊല്ലം മുമ്പു്.

ശ്ലോ: 19. ഇഷ്ടർക്കു്=തന്നോടു് ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു്, തൻെറ ഭക്തജനങ്ങൾക്കു്. കർമ്മഫലദുഷ്കൃതി=പ്രവൃത്തിദോഷം. ജീവിതകാലത്തു് അഹങ്കാരംകൊണ്ടു് അവനവൻ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം അനന്തരജൻമത്തിൽ എങ്ങനെ അനുഭവിക്കുന്നുവെന്നു് ഇഷ്ട ജനങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാനാണത്രേ അദ്ദേഹം സുപ്രസിദ്ധമായ പട്ടിസദ്യ നടത്തിയതു്. തിരുവനന്തപുരത്തു്

ശ്ലോ: 20

കൊല്ലാനണഞ്ഞ കടുവായുടെ നേർക്കടുത്തു
മെല്ലെത്തലോടിയതിനെബ്ഭത ശാന്തനാക്കി
ഉല്ലാസമോടഥ തിരിച്ചുനടത്തിവിട്ട
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം

തമ്പാനൂരുള്ള കല്ലുവീട്ടിൽ വച്ചാണു് സ്വാമികൾ പട്ടിസദ്യ നടത്തിയതെന്നു് പറയപ്പെടുന്നു. സദ്യ കഴിഞ്ഞു് മടങ്ങിയ പട്ടികളെ ഓരോന്നിനേയും ചൂണ്ടി 'ഇവൻ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്നു, പലരേയും ഇടിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ഇവൻ കൈക്കൂലിപ്പാവിയായിരുന്നു എന്നും മററും ഗൃഹനായകനോടു പറംഞ്ഞുവത്രേ. ഇജ്ജന്മത്തിലെ ആ പട്ടികൾ മുജ്ജന്മത്തിലെ ദുഷ്ടൻമാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥ ശ്രേഷ്ഠൻമാരായിരുന്നുവെന്നാണു് സ്വാമികൾ സൂചിപ്പിച്ചതു്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സത്കർമ്മം ചെയ്താലേ അനന്തരജൻമത്തിൽ ഉത്കൃഷ്ടജന്മം കിട്ടുകയുള്ളു. ദുഷ്ടകർമ്മം ചെയ്താൽ അപകൃഷ്ടജന്മമേ ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഈ കർമ്മനീതി പട്ടിസദ്യയിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തി വ്യക്തികൾക്കു് കർമ്മഗുണതത്വം ഉദാഹരിക്കുകയായിരുന്നു സ്വാമികൾ. വ്യഷ്ടിക്കു്=വ്യക്തിക്കു്. കർമ്മഗുണതത്വം=സ്വകർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന നൻമതിൻമകളുടെ നിജസ്ഥിതി.

ശ്ലോ; 20. ക്രൂരനായ ഒരു കടുവാ ഒരിക്കൽ സ്വാമിയുടെ നേർക്കു ചാടിവന്നു. അതുകണ്ടു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തൻമാർ ഭയന്നു് മരങ്ങളിൽ കയ

ശ്ലോ। 21

ഭോഗം വിടർത്തിയതിരൂക്ഷ വിഷം വമിച്ച-
ഭോഗീന്ദ്രനെക്കരതലത്തിലണച്ചുമന്ദം
യോഗത്തിനാൽ മറുകരയ്ക്കു കടത്തിവിട്ട
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം,

റി അഭയസ്ഥാനം നേടി. സ്വാമികളാകട്ടെ അടുത്തു ചെന്ന കടുവായെ തട്ടിത്തലോടി, 'ഇവിടെ നില്ക്കാതെ; ആളുകൾ കണ്ടാൽ നിന്നെക്കൊല്ലും' എന്നു സ്നേഹാർദ്രനായി പറഞ്ഞു. ആ ഹിംസ്രജന്തു ഒരു മാൻകുട്ടിയെപ്പോലെ ശാന്തനായി, വാലാട്ടിക്കൊണ്ടു് സ്വാമികളുടെ പാദം നക്കിത്തുടച്ചിട്ടു് സ്ഥലം വിട്ടു. ഇതു കണ്ടു മരത്തിലിരുന്നവർ അന്ധാളിച്ചുപോയി. കോടനാട്ടുവനത്തിൽ വച്ചാണു് ഈ സംഭവം നടന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആ കഥയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

ശ്ലോ: 21. ഭോഗം വിടർത്തി=പത്തി വിടർത്തി. ഭോഗം=പത്തി. അതിരൂക്ഷവിഷംവമിച്ച = മാരകമായ വിഷം പ്രവഹിപ്പിച്ച. ഭോഗീന്ദ്രനെ=സർപ്പത്തെ. കരതലത്തിലണച്ചു്=കയ്യിലെടുത്തു്. മന്ദം=സാവധാനം. യോഗത്തിനാൽ=ഭാഗ്യംകൊണ്ടു്. മറുകരയ്ക്കു കടത്തിവിട്ട=മറെറാരുസ്ഥലത്തേയക്കു് കൊണ്ടു ചെന്നാക്കിയ. വിഷം വമിക്കുന്ന പാമ്പിനെ തല്ലിക്കൊല്ലുകയാണു് പതിവു്. പക്ഷേ സർപ്പത്തിൻെറ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു് സ്വാമികൾ അതിനെ തൃക്കയ്യിലെടുത്തു. തൻമൂലം സർപ്പത്തിനു ചാകാതെ മറെറാരിടത്തെത്തി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. 'ഭോഗം' എന്ന

ശ്ലോ: 22

കൂപക്കരപ്രഥിതമില്ലമതിൽക്കടന്ന-
സ്സ്വാപാദിവിട്ടു, ത്രിദിനത്തിനകത്തു ഭംഗ്യാ
പേർപെററ തന്ത്രവിധി സർവമഹോ! പഠിച്ച
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

പദത്തിനു് വിഷയസുഖങ്ങളെന്നും, ഭോഗീന്ദ്രനെന്ന പദത്തിനു് ലൗകിക സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നവനെന്നും, യോഗത്തിനാൽ എന്ന പദത്തിനു് യോഗശക്തികൊണ്ടു് എന്നും കൂടി അർത്ഥമുണ്ടു്, അതിനാൽ ലൗകികഭോഗങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞ ആളുകളെ സ്വാമികൾ തൻെറ യോഗശക്തികൊണ്ടു് മറുകരയ്ക്കു് (മോക്ഷ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു്) നയിച്ചു എന്നൊരു അർത്ഥാരോപം കൂടി ഇവിടെ ധ്വനിക്കുന്നു.

ശ്ലോ: 22. കൂപക്കരപ്രഥിതമില്ലമതിൽ=കൂപക്കരമഠം എന്നു പ്രസിദ്ധമായ നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തിൽ. പ്രഥിതം=പ്രസിദ്ധം. തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു നമ്പൂതിരി ഇല്ലമായിരുന്നു കൂപക്കരമഠം. ഇവർ വലിയ ജന്മികളും താന്ത്രികന്മാരുമായിരുന്നു. സ്വാപാദി വിട്ടു്=സ്വാപം (ഉറക്കം) മുതലായവ കൂടാതെ. -ഊണും ഉറക്കവുമില്ലാതെ. സ്വാപം=ഉറക്കം. ത്രിദിനത്തിനകത്തു്=മൂന്നു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ. പേർപെററ=സുപ്രസിദ്ധമായ. തന്ത്രവിധി സർവം=എല്ലാ തന്ത്രവിധികളും. ശ്രീ ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ കൂപക്കരമഠത്തിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ കടന്നു് ഊണും ഉറക്കവുമില്ലാതെ മൂന്നു ദിവസം

ശ്ലോ: 23

യോഗത്വശക്തിയതുകൊണ്ടു ഭുജിഷ്യചിത്തം
വേഗം വശിപ്പതുചിതജ്ഞനുചേർന്നതല്ല
ആഗസ്സുതാ,ത്മപരഹിംസനമെന്നുരച്ച-
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

കൊണ്ടു് തന്ത്രവിധികരം, ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠാദി കാര്യങ്ങരം എന്നിവ പഠിച്ചു എന്നു് ഐതിഹ്യം. അന്നു് ചട്ടമ്പി സ്വാമിക്കു് ഇരുപത്തിഒൻപതു വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം.

ശ്ലോ; 23. യോഗത്വശക്തി = യോഗശക്തി. ഭുജിഷ്യചിത്തം = ശിഷ്യരുടെ മനസ്സു്. ഭുജിഷ്യർ = ശിഷ്യന്മാർ. വശിപ്പതു് = വശീകരിക്കുന്നതു്. ഉചിതജ്ഞനു് = തപഃശക്തിയുടെ ഔചിത്യം അറിയാവുന്നവനു്. ആഗസ്സുതു് = അതു് (യോഗ ശക്തി കൊണ്ടു് ശിഷ്യരുടെ മനസ്സിനെ വശപ്പെടുത്തുന്നതു്) പാപമാണു്. ആഗസ്സു് = പാപം. ആത്മപരഹിംസനം = തന്നോടും അന്യരോടും ചെയ്യുന്ന ഹിംസ. എന്നുരച്ച = എന്നുപറഞ്ഞ. കോടനാട്ടുവനങ്ങളിൽ സ്വാമികരം വിശ്രമിക്കുന്ന കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവമാണിവിടെ പരാമർശിക്കുന്നതു്. തീർത്ഥപാദപരമഹംസസ്വാമികരം ചട്ടമ്പിസ്വാമികളോടൊത്തു് യോഗ സാധനകരം ശീലിച്ചു താമസിക്കുന്നു. യോഗ സാധനകളുടെ ശക്തിവിശേഷാതിശയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് സ്വാമികരം തീർത്ഥപാദരോടു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു, ''ഗുരു തന്റെ യോഗസിദ്ധികരം കാട്ടി ശിഷ്യനെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തുകയോ

ശ്ലോ: 24

ബ്രഹ്മം മനുഷ്യവടിവാർന്നവനീതലത്തിൽ
സമ്മോദമോടു നിജ ലീലകളാടി വീണ്ടും
ബ്രഹ്മത്തിനുള്ള സഹജസ്ഥിതിയായ്ച്ചമഞ്ഞ
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

വശീകരിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നു്. അതു പാപമാണു്. ശിഷ്യഹൃദയത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്താനേ അതു സഹായിക്കുകയുള്ളു. ചില സന്യാസിമാർ അങ്ങനെ ചില അദ്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കാറുണ്ടു്. അതു് തന്നോടും അന്യരോടും കാണിക്കുന്ന ഹിംസയാണ്'' ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ടു്, അടുത്തൊരു മരത്തിൽ പടർന്നു കിടന്ന വല്ലിയെ താഴേയ്ക്കിറങ്ങാൻ അദ്ദേഹം കൈവിരൽകൊണ്ടു് ആംഗ്യം കാട്ടി. അതുടനേ ചുററഴിഞ്ഞു് താഴെ ഇറങ്ങി. വീണ്ടും ആംഗ്യം കാട്ടിയപ്പോൾ അതു പഴയപോലെ മരത്തിൽ ചുററിക്കയറി. യോഗശക്തികൊണ്ടാണു് സ്വാമികൾ ഈ അദ്ഭുതം കാണിച്ചതു്. പക്ഷേ വള്ളിയുടെ ഇലകളെല്ലാം വാടിയിരുന്നു.

ശ്ലോ: 24. ബ്രഹ്മം=പരബ്രഹ്മം. മനുഷ്യവടിവാർന്നു്=മനുഷ്യരൂപമെടുത്തു്. അവനീതലത്തിൽ=ഭൂമിയിൽ. സമ്മോദമോടു്=സന്തോഷപൂർവം. യഥേച്ഛം എന്നു് ഇവിടെ അർത്ഥം. നിജ=തൻെറ. ലീലകളാടി=ജീവനലീലകളാടിയിട്ടു്. ബ്രഹ്മത്തിനുള്ള സഹജസ്ഥിതിയായ്ച്ചമഞ്ഞ=ബ്രഹ്മത്തിൻെറ സഹജാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായിത്തീർന്ന. എല്ലാ ജീവൻെറയും ഉല്പത്തിസ്ഥാ

ശ്ലോ: 25

നേരായ കാരണവരായൊരു 'കുമ്പള'ത്തെ
ച്ചാരത്തുകണ്ടമിതകൗതുകമാർന്നൊരിക്കൽ
തീരാത്തപുണ്യമൊടു പന്മനയിൽക്കടന്ന
വിദ്യാധിരാജ ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

നം ബ്രഹ്മമാണല്ലോ. ബ്രഹ്മം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ചട്ടമ്പിസ്വാമിയായി ജനിച്ചു. ജീവവാസനയനുസരിച്ചു് തന്റെ ജീവനലീലകളാടിത്തീർന്നശേഷം വീണ്ടും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സഹജാവസ്ഥയിൽ പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു എന്നർത്ഥം. ബ്രഹ്മസ്വരൂപനായ തിരുവടികൾ വീണ്ടും ബ്രഹ്മരൂപനായി എന്നു സാരം. സ്വാമിതിരുവടികളുടെ സമാധി, ജീവന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ ബ്രഹ്മലയം തന്നെയായിരുന്നു എന്നു സൂചന.

ശ്ലോ: 25. നേരായ കാരണവരായൊരു = ശരിക്കും തന്റെ കാരണവരായ. കുമ്പളത്തു ശംകുപ്പിള്ളയെ ആദ്യമായി കണ്ടയുടനേതന്നെ സ്വാമികൾ അദ്ദേഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തതു് 'കാരണവരേ'! എന്നാണു്. കുമ്പളത്തിനു് അന്നു് 28 വയസ്സേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ അടുത്തു നിന്ന ഒരു ഭക്തൻ സ്വാമികളോടു ചോദിച്ചു, ചെറുപ്പക്കാരനായ ഇദ്ദേഹത്തെ സ്വാമികൾ കാരണവരെന്നു വിളിച്ചതെന്തിനാണെന്നു്. അപ്പോൾ തിരുവടികൾ പറഞ്ഞു, കഴിഞ്ഞൊരു ജന്മത്തിൽ എന്റെ കാരണവരായിരുന്നുവെന്നു്. അതുകൊണ്ടാണു് 'നേരായ കാരണവർ' എന്നു പ്രയോഗിച്ചതു്, തീരാത്ത പുണ്യമൊടു് = അഴി

ശ്ലോ: 26

കാലേ നിനച്ചു നിജ ദിവ്യസമാധി മേട-
ക്കാലേ കടക്കുമൊരു കാർത്തിക നാളിലെന്നായ്
ലീലാവപുസ്സഥ വെടിഞ്ഞുടനാത്മരൂപം
ചാലേ വരിച്ച ഭഗവൻ! തവ സുപ്രഭാതം.

വില്ലാത്ത പുണ്യത്തോടുകൂടി. സ്വാമികൾ പന്മനയിൽ വന്നതു്, പന്മനദേശത്തിന്റെ പുണ്യാതിരേകം കൊണ്ടാണെന്നു സൂചന.

ശ്ലോ: 26. നിജ ദിവ്യ സമാധി=തന്റെ സമാധി. മേടക്കാലേ കടക്കുമൊരു കാർത്തിക നാളിലെന്നായ്=മേടമാസത്തിലെ കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിലാണെന്നു്. കാലേ=കാലേകൂട്ടിത്തന്നെ. നിനച്ചു്=വിചാരിച്ചു്. അഥ=അനന്തരം. ലീലാവപുസ്സു്=ജീവനലീലകളാടാൻ വേണ്ടി മാത്രം സ്വീകരിച്ച ശരീരം. വെടിഞ്ഞു്=ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു്. ഉടൻ=ഉടനേതന്നെ. ആത്മദേഹം=തന്റേതായ യഥാർത്ഥ സ്വരൂപം; അതായതു് ബ്രഹ്മവപുസ്സു്, ചാലേവരിച്ച= സ്വീകരിച്ച. മേടാമാസത്തിലെ കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിൽ തന്റെ സമാധി സംഭവിക്കുമെന്നു് യഥാകാലം അവിടുന്നു മനസ്സിലാക്കി. എന്നിട്ടു് കാലമായപ്പോൾ ജീവന ലീലകൾക്കു വേണ്ടി താൻ സ്വീകരിച്ച തന്റേതല്ലാത്ത ശരീരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് സ്വന്തമായ ബ്രഹ്മവപുസ്സു സ്വീകരിച്ചു എന്നർത്ഥം. കൊല്ലവർഷം 1099 മേടം 23-ാം തീയതി (1924 മേയ് 5) വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കു് കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിൽ നടന്ന മഹാസമാധിയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്.

ശ്ലോ: 27.

ആജന്മകാലമിഹ താവക പാദപദ്മം
പൂജിക്കുവാൻ കഴിവെനിക്കു തരേണമെന്നും
ഈ ജന്മപാപമകലാൻ വഴികാട്ടിടേണം
വിദ്യാധിരാജ ഗുരുദേവ! ഭവൽ പ്രസാദം.

ശ്ലോ: 27. വിദ്യാധിരാജ ഗുരുദേവ=ഗുരു ദേവനായ അല്ലയോ വിദ്യാധിരാജ ഭഗവാനേ! ഭവൽ പ്രസാദം=അവിടുത്തെ പ്രസാദം. ഇഹ=ഈ ലോകത്തു്. ആജന്മകാലം=ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം. താവക പാദപദ്മം പൂജിക്കുവാൻ = അവിടുത്തെ തൃപ്പാദങ്ങൾ പൂജിക്കുവാൻ. കഴിവെനിയ്ക്കു തരേണം=എനിക്കു കഴിവു നൽകണം. ഈ ജന്മ പാപമകലാൻ=ഈ ജന്മത്തിൽ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾ അകന്നു പോകാൻ. വഴികാട്ടിടേണം=വഴി കാണിക്കുകയും വേണം. മരിക്കും വരെ അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദ പൂജ ചെയ്യാനും, ചെയ്തു പോയ പാപങ്ങൾ നശിക്കാനും അവിടുത്തെ പ്രസാദം എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്ലോ: 28. ശ്വേതശ്വേത വിഭൂതിഭാസുരലലാടാഭം=നല്ല വെണ്മയുള്ള ഭസ്മം കൊണ്ടു മനോഹരമായ നെററിത്തടത്തിന്റെ ഭംഗിയോടു കൂടിയവനും. ശ്വേതശ്വേതം=നല്ല വണ്ണം വെളുത്തതു്. ശ്വേത ശബ്ദത്തിന്റെ ആവർത്തനം വെണ്മയുടെ ആധിക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യതീന്ദ്രം=സന്യാസി ശ്രേഷ്ഠനും ലസത്പ്രീതശ്രീകളധൗതകാന്തവപുഷം = ലസത്തും (ഭംഗിയേറിയതും) പ്രീതവും (പ്രീതികരവും) ശ്രീക

ശ്ലോ: 28.

ശ്വേതശ്ശ്വേത വിഭൂതിഭാസുര ലലാ-
ടാഭം, യതീന്ദ്രം. ലസൽ-
പ്രീതശ്രീകളധൗതകാന്തവപുഷം,
കാരുണ്യ പൂർണ്ണേക്ഷണം,
സ്ഫീത പ്രേമ മരന്ദസാര, മമരം
പദ്മാസനസ്ഥം, വിഭും,
ശ്രീ ഭട്ടാരകദേവദേവമനിശം
വിദ്യാധിരാജം ഭജേ.

രവും (ഐശ്വര്യകരവും) കളധൗതകാന്തവും (കളധൗതം പോലെ അതായതു് സ്വർണ്ണം പോലെ കാന്തിയേറിയതും) ആയ വപുസ്സോടു് (ശരീരത്തോടു) കൂടിയവനും-സ്വർണ്ണം പോലെ മനോഹരമായ ശരീരത്തോടുകൂടിയവനും. സ്വാമികൾക്കു് സ്വർണ്ണത്തിൻെറ നിറമായിരുന്നുവെന്നു് അവിടുത്തെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള ശ്രീ ചിത്രമെഴുത്തു വർഗ്ഗീസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. കാരുണ്യ പൂർണ്ണേക്ഷണം=കാരുണ്യം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനും. സ്ഫീത പ്രേമ മരന്ദസാരം=സ്ഫീതമായ (വർദ്ധിച്ച) പ്രേമമാകുന്ന (നിഷ്ക്കാമസ്നേഹമാകുന്ന) മരന്ദത്തിൻെറ (തേനിൻെറ) സാരസർവസ്വമായവനും. അമരം=മരണമില്ലാത്തവനും. പദ്മാസനസ്ഥം=പദ്മാസനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനും. വിഭും=വിഭുവും (മഹാ പ്രഭുവും) ആയ ശ്രീ ഭട്ടാരകദേവദേവം=ശ്രേഷ്ഠനായ ശ്രീ ഭട്ടാരകദേവനെ. അനിശം=എപ്പോഴും ഭജേ=ഞാൻ ഭജിക്കുന്നു.

ഓം നമോ ഭഗവതേ വിദ്യാധിരാജായ.

ധ്യാനശ്ലോകങ്ങൾ

ശ്ലോകം 1.

വന്ദേഹം ദേവദേവം, മുനികുലതിലകം,
മുക്തിസന്ദായകം തം
വന്ദേ വൃന്ദാരകാഗ്രേസര വിനുതപദം,
വന്ദനീയാനുഭാവം
വന്ദേ ബ്രഹ്മസ്വരൂപം, വിശരണവിഷയോന്
മാദസാമഗ്രി സാരം.
വന്ദേ വിഖ്യാതവിശോഭാത്തരചരിതമമും
ഹന്ത! വിദ്യാധിരാജം.

ശ്ലോ: 1. ദേവദേവം= ദേവദേവനും, മുനികുല തിലകം = മുനികുലത്തിനു തിലകം (നെററിപ്പൊട്ടു്) ആയിട്ടുള്ളവനും; മുക്തിസന്ദായകം = മുക്തിപ്രദനും, വൃന്ദാരകാഗ്രേസരവിനുതപദം= ദേവശ്രേഷ്ഠന്മാരാൽ പോലും വന്ദിക്കപ്പെടുന്ന പാദങ്ങളോടു കൂടിയവനും, ബ്രഹ്മ സ്വരൂപം= ബ്രഹ്മ സ്വരൂപനും, വിശരണവിഷയോന്മാദസാമഗ്രിസാരം= വിഷയോന്മാദത്തിനു കാരണമാകുന്ന സാമഗ്രികളുടെ ശക്തി മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചവനും (വിഷയ സുഖങ്ങാം വെടിഞ്ഞവനും), വിഖ്യാത വിശോഭാത്തര ചരിതം= ലോകപ്രശസ്തമായ ചരിതത്തോടുകൂടിയവനും ആയ അമും തം വിദ്യാധിരാജം = ആ വിദ്യാധിരാജനെ, വന്ദേഹം= ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു.

ശ്ലോ: 2. വേഷാലംകൃതിവിട്ടകാന്തകമനീയാംഗം = കാഷായം. കമണ്ഡലു മുതലായ സന്യാസിമാരുടെ വേഷാലങ്കാ

ശ്ലോകം 2

വേഷാലംകൃതിവിട്ട കാന്തകമനീയാംഗം,
വിശാലാളികം,
നാസാകേസരഭാസുരോജ്ജ്വല മുഖാം-
ഭോജം മനോരഞ്ജകം,
ദോഷാശേഷവിശോഷണാത്മചരിതം,
പ്രേമാസ്പദം, താപസം,
സംസാരാർണ്ണവതാരകം, ഹൃദി സദാ
വിദ്യാധിരാജം ഭജേ.

രങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തതും, കാന്തവും (കാന്തിയേറിയതും) കമനീയവും (മനോഹരവും) ആയ അംഗത്തോടു (ശരീരവിലാസത്തോടു) കൂടിയവനും, വിശാലാളികം= വിസ്തൃതമായ നെററിത്തടത്തോടുകൂടിയവനും; നാസാകേസരഭാസുരോജ്ജ്വല= നാസികയാകുന്ന കേസരത്താൽ ഭാസുരവും (മനോഹരവും) ഉജ്ജ്വലവും (പ്രകാശിക്കുന്നതും), മനോരഞ്ജകവും= മനസ്സിനു് ആനന്ദം നൽകുന്നതും ആയ, മുഖാംഭോജം= താമരപ്പൂപോലുള്ള മുഖത്തോടു കൂടിയവനും, ദോഷാശേഷവിശോഷണാത്മചരിതം= സർവ ദോഷങ്ങളേയും ക്ഷയിപ്പിച്ച ജീവിതകഥയോടുകൂടിയവനും; പ്രേമാസ്പദം= പ്രതിഫലേച്ഛയില്ലാത്ത നിഷ്ക്കളങ്കസ്നേഹത്തിനു് ഇരിപ്പിടമായവനും, സംസാരസാഗരം കടത്തിവിടുന്നവനും ആയ വിദ്യാധിരാജം= വിദ്യാധിരാജനെ സദാ = എപ്പോഴും ഹൃദി =ഹൃദയത്തിൽ. ഭജേ= ഞാൻ ഭജിക്കുന്നു.

ശ്ലോ: 3. ബ്രഹ്മധ്യാനമഹസ്സുയർന്നമുഖവും= ബ്രഹ്മധ്യാനത്തിന്റെ തേജസ്സുകൊണ്ടു പ്രകാശിക്കുന്ന മുഖവും. രമ്യാവദാതാഭമായ്= രമ്യവും (മനോഹരവും) അവ

ശ്ലോ: 3

ബ്രഹ്മധ്യാനമഹസ്സുയർന്നമുഖവും,
രമ്യാവദാതാഭമായ്
തമ്മിൽച്ചേർന്നിടതൂർന്നു നാഭിവരെയും
നീളുന്നൊരശ്മശ്രുവും.
സമ്മോഹങ്ങളകന്നു കാന്തിപൊഴിയും
തൃക്കൺവിലാസങ്ങളും
ചെമ്മേ ചേർന്നമരാഭനായി വിലസും
ഭട്ടാരകേശം ഭജേ.

ദാതവും (വെളുത്തതും) ആഭവും (കാന്തിയേറിയതും) ആയതും. തമ്മിൽച്ചേർന്നിടതൂർന്നു= തമ്മിൽച്ചേർന്നതും ഇടതൂർന്നതും ആയി നാഭിവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ശ്മശ്രുക്കളോടു് (മുഖരോമങ്ങളോടു കൂടിയവനും), എല്ലാ മോഹങ്ങളും അകന്നവനും, കാന്തിചൊരിയുന്ന തൃക്കൺവിലാസങ്ങളോടു കൂടിയവനും ആയി. അമരാഭനായി= ദേവനെപ്പോലെ കാന്തിയുള്ളവനായി. വിലസും= ശോഭിക്കുന്ന. ഭട്ടാരകേശം= ഭട്ടാരകേശനെ (ചട്ടമ്പിസ്വാമിയെ) ഭജേ= ഞാൻ ഭജിക്കുന്നു.

വിദ്യാധിരാജ ഗാനങ്ങൾ

1

മുനിവര! മുനിജനമണിയൊരു മണിവര!
വരഫലദായക! ദേവ!, വിഭോ!
തവപദയുഗളമനോഹരസരസിജ-
മിവനടിപ്പണിയുകയാണു വിഭോ!
ശ്രിതജന ദുരിത നിവാരണ നിപുണ! നി-
കാമ നിരഞ്ജന യോഗമതേ!
നതജനസുകൃതവിധാന വിചക്ഷണ!
നാഥ! നമാമി നമാമി പദേ
ശരദിജശശിമണിബിംബസമുജ്ജ്വല
ചാരുമുഖാംബുജസൗമ്യരുചേ!
കള കളധൗതസമാനസുമോഹന
കാന്തകളേബര കാമ്യരുചേ!
വിമല ജവീയസ ധവള മനോരമ
ശിരസിജ ഭൂഷിത മൗലിരുചേ!
വിതതവിരാജിത ഫാലതലാഞ്ചിത
ഭൂതിവിലാസ വിധാനരുചേ!
തവപദ കമലമരന്ദരസം മമ
ഹൃദയ മരാളിക പിബതി സദാ
ഭവഭയഭരിത മഹാമയദുരിത വി-
നാശക ഭേഷജമേഷ രസം.
ഗുരുവര! ഗുരുതര ദുരിതതരാർണ്ണവ
നുരകളിൽ മുഴുകുമൊരിവനനിശം
തവ പദതളിരൊരു തരണിയതാകണ-
മറിവിനു നിറകടലായ മുനേ!
പ്രതിഭടഖണ്ഡന! രിപുജനദണ്ഡന!

മുനിജനമണ്ഡലമണ്ഡനമേ!
നിരുപമപണ്ഡിത! ബുധജനമണ്ഡിത!
തവപദമുണ്ടകമിഹശരണം
ഉലകിടമഖിലമുറഞ്ഞു നിറഞ്ഞ ചി-
ദാമൃത ലഹരിനുകർന്നു സദാ
നലമൊടു ഭാവസമാധിയിൽ മുഴുകിയ
നവഗുണപരിമള! പാലയ മാം.
സുരവര! സുരമുനിജനപരിസേവിത!
സുചരിത! സുവിദിത! സുഗുണനിധേ!
പദയുഗപയസിജ പരിമള പരിചയ-
പദമതു വിതരതു മമ ഭവികം.

2

മുനിമാരണിമണിമൗലിയിലണിയും-
വരമണിയായ്
മലമാതിനു മകനാകിയ ഗുഹമാനസ-
മണിയായ്
മലനാടിനുപുകളേകിയ വരയോഗികടം-
മണിയായ്
മരുവീടിന ഭട്ടാരക പദകമലം വന്ദേ
പുരുഭൂതിയിലൊളിവീശിയൊരളികം,
ഹൃദികുതുകം-
ചൊരിയും ശിരസിജസംഹതിവിലസന്മുഖ-
കമലം,
കരുണാമൃത കിരണാവലിവഴിയുംമിഴിയുഗളം
വരദാരുണ ചരണാംബുജയുഗവും ഹൃദി കലയേ
കമലാസനകലിതസ്ഥിതി കലരുന്നൊരുരൂപം,
കരബന്ധിത ചിന്മുദ്രയൊടഴകൊഴുകും രൂപം

ചരണാശ്രിതജനമംഗലകരമാം തവ രൂപം
സതതം മമ ഹൃദയത്തിനു കണിയായിവരേണം.
സകലാഗമ കലശാംബുധി മഥനാമൃത സാരം
സകലാർഹമതെന്നോതിയ സമദർശനഭഗവൻ!
നിഗമാവലി വിഭജിച്ചൊരുമുനിദേവനുപോലും
കഴിയാത്തൊരു കലയാണതു കലയേ
തവ പാദം
അറിവിൻ നിറകടലായ് സ്വയമറിവിന്നുറ
വിടമായ്
മറനാലിനുമുറവായിഹ, കലകൾക്കൊരു
കലയായ്
ശുകരഥ്യയിലതിസത്വരമിതി ചിൽപ്പദ
മേറാൻ
കഴിവേതൊരുമുനിവര്യനു പരമുണ്ടിതുപോലെ
നരജീവിതദുരയാലതിദുരിതം മമജന്മം
കറയാവരുതതിനായിഹ വരമേകുക ദേവാ!
തരുണാരുണ വരകോമളതരപങ്കജ സദൃശം
ചരണം തവ തരണം മമ ശരണം ഗുരുദേവാ

പ്രൊഫ. ജഗതി വേലായുധൻ നായരുടെ കൃതികൾ.

രാധ	(ഖണ്ഡകാവ്യം)
സഹജ	(നാടകം)
ഗുമസ്തൻ	(ചെറുകഥാസമാഹാരം)
യമുനാഘട്ടം	(ഗാന്ധികവിതകൾ)
ഹീര	(വ്യാഖ്യാനം)
ഉമാകേരളം-	
(ഒന്നാം സർഗ്ഗം)	Do
നളിനി	Do
ഭാരതം സ്ത്രീപർവം	Do
കരുണ	Do
മലയാളശാകുന്തളം	Do
നളചരിതം ആട്ടക്കഥ	Do
(നാലാം ദിവസം)	
മഹാകവി ഉള്ളൂർ	(ബാലസാഹിത്യം)
മഹാകവി വള്ളത്തോൾ	Do
മഹാകവി കുമാരനാശാൻ	Do
ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ	Do
പത്തു രത്നങ്ങൾ	Do
കല്യാണ സൗഗന്ധികം	Do
ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ.	